

مقایسه سبک آوایی دو غزل بهاریه منوچهری و بیدل

دکتر غفار برج ساز^۱   زهرا جلالی طحان زواره^۲   دکتر شهلا خلیل اللهی^۳

چکیده

یکی از روش‌های شایسته در سبک‌شناسی آثار ادبی، بررسی و مقایسه سبک‌شناسانه آن آثار است. در این مقاله، مقایسه سبکی دو غزل از دو شاعر، از دو دوره‌ی مختلف، که یکی تغزلی از منوچهری (اوایل قرن پنجم) شاعر سبک خراسانی، و دیگری غزلی از بیدل (قرن دوازدهم) شاعر سبک هندی، صورت گرفته است، و به منظور دقیق‌تر شدن نتایج این پژوهش، غزل‌های با محتوا و وزن عروضی یکسان انتخاب شده‌اند. و از میان لایه‌های مطالعات سبک‌شناختی گوناگون، این دو شعر، بر اساس ویژگی‌های سبک آوایی بررسی شده‌اند. این دو غزل، در وصف بهار و در بحر «منسرح مثنوی مکشوف» از اوزان دوری سروده شده است؛ نتیجه‌ی این پژوهش نشان می‌دهد که: غزل منوچهری، غزلی نرم، وصفی، اشرافی، زنده و پویاست و تصویرگر بهار به شکل محسوس، عینی و طبیعی است و سرشار از شادی و نشاط است؛ در مقابل غزل بیدل، غزلی است با موضوع بهار؛ ولی مملو از افکار و عقاید عرفانی و و اژگان و عناصر انتزاعی است.

کلید واژه: منوچهری، بیدل، سبک‌شناسی آوایی، بهاریه

۱- عضو هیات علمی دانشگاه شاهد، تلفن همراه: ۰۹۱۲۴۱۵۷۲۷۹، آدرس الکترونیکی: aborjsaz@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد دانشگاه شاهد، E-mail: jalali608@gmail.com

۳- عضو هیات علمی دانشگاه شاهد، تلفن همراه: ۰۹۱۲۵۱۶۰۶۴۱، آدرس الکترونیکی: khalilolllahe@ya